

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.10.4.
COM(2017) 568 final

2017/0249 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

**a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó egyes
adómentességek tekintetében történő módosításáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

2016. április 7-én a Bizottság „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek”¹ címmel a héára vonatkozó cselekvési tervet fogadott el (a héára vonatkozó cselekvési terv). Ebben a Bizottság többek között bejelentette azon szándékát, hogy annak érdekében, hogy egy stabil, egységes európai héaövezet jöjjön létre, az Unión belüli, határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelemre (B2B-ügyletekre) vonatkozó, az áruk rendeltetési helye szerinti tagállamban való adózás elve alapján működő végleges héarendszert kíván elfogadni. Az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó, egyszerűbb, csalásbiztos végleges héarendszerre vonatkozó jogalkotási javaslat a Bizottság 2017. évi munkaprogramjában² is szerepelt.

2016. május 25-i következtetéseiben³ a Tanács tudomásul vette a héára vonatkozó tervében a Bizottság által a végleges héarendszer megvalósításával kapcsolatban tett észrevételeket, valamint a Bizottság azon szándékát, hogy első lépésként 2017-ben jogalkotási javaslatot terjesszen elő a határokon átnyúló kereskedelem végleges héarendszerére vonatkozóan. A Tanács továbbá megerősítette azon álláspontját is, hogy „a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás származási tagállama szerinti adózás” elvét a végleges héarendszerben a B2B tranzakciókra vonatkozóan „a termékek rendeltetési helyen történő adóztatásának” elvével kell felváltani.

2016. november 8-i következtetéseiben⁴ a Tanács kijelentette, hogy addig is, amíg a Bizottság az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszeren dolgozik, a jelenlegi héarendszert tökéletesíteni kell. Ezzel összefüggésben a Tanács négy területen kért módosításokat:

- Termékek Közösségen belüli értékesítésének igazolása: a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy térképezze fel, milyen lehetőségek vannak a Közösségen belüli értékesítések adómentességének igényléséhez szükséges igazoló dokumentumokra vonatkozó, ajánlott kritériumok közös keretének létrehozására.
- Héaazonosító szám: a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot arra vonatkozóan, hogy a termékeket megvásároló adóalany vagy nem adóalany jogi személy számára a termékek feladásának vagy fuvarozása megkezdésének helyétől eltérő tagállam által kiadott érvényes héaazonosító szám további érdemi feltétele legyen a Közösségen belüli termékértékesítésre vonatkozó adómentesség alkalmazásának.
- Láncügyletek: a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy végezzen elemzést és javasoljon olyan egységes kritériumokat és megfelelő jogalkotási intézkedéseket, amelyekkel

¹ COM(2016) 148 final.

² Lásd: A Bizottság 2017. évi munkaprogramja: Építsünk olyan Európát, amely védelmet nyújt, eszközöket ad polgárai kezébe és garantálja a biztonságot, COM(2016) 710 final.

³ Lásd: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1487237841093&uri=CELEX:52016DC0710>

⁴ Lásd: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

A Tanács 2016. november 8-i következtetése a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó hatályos uniós héaszabályok tökéletesítéséről (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. november 9.).
<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14257-2016-INIT/hu/pdf>

javulna a jogbiztonság és összehangoltabb lenne a héaszabályok alkalmazása a láncügyletek – köztük a háromszögügyletek – héa szempontjából történő megítélése során.

- Vevői készlet: a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot arra vonatkozóan, hogy miként lehetne a jelenlegi héaszabályokat úgy módosítani, hogy a vevői készletekre vonatkozó rendelkezések a határokon átnyúló kereskedelem vonatkozásában egyszerűsödjenek és kezelésük egységes legyen. Ebben az összefüggésben a „vevői készletek” kifejezés arra a helyzetre utal, amikor az eladó az árukészletet egy másik tagállamban található, általa ismert vevő raktárában helyezi el, majd ezt követően az árukészlet akkor kerül a vevő tulajdonába, amikor a termékek kiraktározása megtörténik.

A Tanács kérésének teljesítése érdekében az első területen a héára vonatkozó végrehajtási rendelet⁵ módosítására irányuló javaslat született. A másik három területen a héairányelv⁶ módosítására van szükség, ezért ezek külön javaslat tárgyát képezik.

• **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az egyszerű, modern és csalásbiztos héarendszer létrehozása a Bizottság által 2017-re meghatározott adópolitikai prioritások egyike⁷.

A „csalárd kereskedő” közbeiktatásával elkövetett héacsalás elleni fellépés továbbá egyike az Europol 2014–2017-es szakpolitikai ciklusára kitűzött uniós bűnüldözési prioritásoknak⁸.

Az adminisztratív terhek csökkentése, különösen a kkv-k számára, az Unió növekedési stratégiájának⁹ szintén fontos célkitűzése.

A javasolt kezdeményezés és annak célkitűzései összhangban vannak az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagban (SBA) meghatározott uniós kkv-politikával¹⁰, különös tekintettel a VII. alapelve, amelynek célja annak elősegítése, hogy a kkv-k nagyobb mértékben részesüljenek az egységes piac által kínált előnyökből.

A kezdeményezés továbbá összhangban van az egységes piaci stratégiával (SMS)¹¹ és a célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) célkitűzéseivel.

⁵ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (átdolgozás) (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

⁶ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁷ A 2017. évi éves növekedési jelentés; lásd: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en

⁸ Az [EMPACT prioritásai \(Európai Multidiszciplináris Platform a Bűnügyi Fenyegetettség Ellen\)](#)

⁹ Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája; lásd: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:HU:PDF>

¹⁰ A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – „Gondolkozz előbb kicsiben!” – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act”, (COM(2008) 394 végleges).

¹¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése (COM(2015) 550 final).

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat alapja a héairányelv 397. cikke. Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadja a héairányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A szubszidiaritás elve szerint, mint azt az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdése kimondja, uniós szintű intézkedésre csak abban az esetben kerülhet sor, ha a kitűzött célokat a tagállamok önállóan nem képesek kielégítően megvalósítani, tehát a tervezett intézkedések nagyságrendje vagy hatásai miatt azok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

A Közösségen belüli szállításnak a határokon átnyúló kereskedelemre vonatkozó héamentesség alkalmazásában történő bizonyításával kapcsolatos kérdéseket uniós szinten hatékonyabban lehet kezelni, mint az egyes tagállamok szintjén, mivel az ilyen ügyletek – természetüknél fogva – egynél több tagállamot érintenek. Továbbá a héa uniós szinten harmonizált adó, ezért a héairányelv konkrét szabályainak végrehajtására irányuló minden új kezdeményezéshez a héáról szóló végrehajtási rendelet módosítására irányuló bizottsági javaslatra van szükség.

A Közösségen belüli értékesítések adómentességének igényléséhez szükséges igazoló dokumentumokkal kapcsolatban javasolt intézkedést a tagállamok egyhangúlag kérték, ami bizonyítja, hogy az uniós szintű fellépés valószínűleg hatékonyabb lesz, mivel az e területre vonatkozó nemzeti szintű fellépés nem bizonyult kellően sikeresnek.

- **Arányosság**

Az áruk egyik tagállamból a másikba történő szállításának bizonyítéka tekintetében javasolt intézkedés egy olyan héaszabállyal kapcsolatos konkrét problémára adott célzott válasz, amelynek szisztematikus és egységes módon való alkalmazása nehéznek bizonyult, és amely mind az adóalanyok, mind az adóhatóságok számára problémákat okoz.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ez a javaslat a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet módosítja.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció**

A Bizottság a héával kapcsolatos szakértői szintű megbeszélések lefolytatása céljából két munkacsoportot hozott létre, nevezetesen a héa jövőjével foglalkozó csoportot (GFV) és a héával foglalkozó szakértői csoportot (VEG). E csoportok megvitatták a jelenlegi héarendszer tekintetében szükséges javításokat, ezen belül a Közösségen belüli, vállalkozók közötti termékértékesítésekre vonatkozó héamentesség keretében az áruk egyik tagállamból a

másikba történő szállítása bizonyításának kérdését. Emellett 2016. december 20. és 2017. március 20. között nyilvános konzultációra került sor, amelyre 121 hozzászólás érkezett¹².

- **Hatásvizsgálat**

Meg kell említeni a többek között e javaslattal összefüggésben elkészített külön hatásvizsgálatot [SWD(2017)325 és annak SWD(2017)326 számú összefoglalóját].

A javaslat hatásvizsgálatát a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2017. július 14-én mérlegelte [Ares(2017)3573962-SEC(2017)423]. A testület a javaslatról pozitív véleményt adott ki, továbbá néhány ajánlást fogalmazott meg, amelyeket a Bizottság figyelembe vett. A testület véleménye és ajánlásai az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatra vonatkozó bizottsági szolgálati munkadokumentum 1. mellékletében szerepelnek.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs az uniós költségvetést érintő negatív vonzata.

5. EGYÉB ELEMEK

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

1994-ben a Bizottság felhívta a Tanács és az Európai Parlament figyelmét¹³ a Közösségen belüli termékértékesítéskor alkalmazandó adómentességgel kapcsolatos feltételek teljesülésének alátámasztására benyújtandó dokumentumok kérdésére. Már ekkor, alig két évvel azután, hogy bevezetésre kerültek a Közösségen belüli kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti szabályok (melyek értelmében a Közösségen belüli, vállalkozások közötti termékbeszerzések esetében a kiindulási hely szerinti tagállamban a termékértékesítés adómentes, míg az érkezés helye szerinti tagállamban a Közösségen belüli beszerzés adóköteles), a Bizottság rámutatott arra, hogy ez a kérdés problémákat eredményezhet.

Az uniós szintű későbbi egyeztetések nem vezettek gyakorlati eredményekhez. Továbbá jelenleg a héáról szóló végrehajtási rendelet sem rendelkezik erről a kérdéssel, bár az évek során az Európai Unió Bírósága (EUB) többször is foglalkozott a Közösségen belüli termékértékesítésekre vonatkozó héamentesség alkalmazásához szükséges bizonyíték kérdésével¹⁴.

¹² Az érdekelt felekkel folytatott konzultációról lásd a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatot kísérő hatásvizsgálatot ismertető szolgálati munkadokumentum 2. mellékletét és a kapcsolódó nyilvános konzultáció eredményeit: https://ec.europa.eu/taxation_customs/consultations-get-involved/tax-consultations_en

¹³ A Bizottság jelentése a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a Közösségen belüli kereskedelem alkalmazandó átmeneti héaszabályozás működéséről (COM(94) 515 végleges, 1994. november 23.).

¹⁴ Lásd például a C-409/04. sz. *Teleos-ügyben* 2007. szeptember 27-én hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2007:548); a C-146/05. sz. *Collée-ügyben* 2007. szeptember 27-én hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2007:549); a C-184/05. sz. *Twoh International-ügyben* 2007. szeptember 27-én hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2007:550); a C-430/09. sz. *Euro Tyre Holding-ügyben* 2010. december 16-án hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2010:786); a C-587/10. sz. *VSTR-ügyben* 2012. szeptember 27-én hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2012:592); a C-273/11. sz. *Mecsek-Gabona ügyben* 2012. szeptember 6-án hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2012:547); a C-492/13. sz. *Traum-ügyben* 2014. október 9-én hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2014:2267).

A héa jövőjéről szóló zöld könyvvel¹⁵ kapcsolatban elindított konzultációs folyamat során azonban számos hozzászóló szintén ezt a kérdést tartotta a jelenlegi héarendszer egyik fő problémájának. A vállalkozások számára jogbiztonságot nyújtó, egyértelmű és stabil szabályok megléte elengedhetetlen. Ugyanakkor az adóhatóságoknak képesnek kell lenniük az adómentességek helyes alkalmazásának nyomon követésére és biztosítására, különösen azért, mert a Közösségen belüli adómentes értékesítések a határokon átnyúló körhíntacsításoknak gyakran alapvető elemei.

A javasolt megoldás lényege, hogy két olyan konkrét esetben, amelyben szerephez jut a minősített adóalany státusz, bevezetésre kerül a megdönthető vélelem fogalma. Ami a minősített adóalany státuszt illeti, a javaslat hivatkozik a Közösségen belüli kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszerről szóló jogszabályjavaslatra.

Az első esetben, amennyiben az árut közvetlenül az eladó vagy egy, a nevében eljáró harmadik fél szállítja vagy adja fel és az eladó minősített adóalany státusszal rendelkezik, a javaslat értelmében vélelmezve lesz, hogy az árut az értékesítés helye szerinti tagállamból (kiindulási tagállam) egy másik tagállamba szállították, amennyiben az eladó a birtokában van a szállítást igazoló két, egymásnak nem ellentmondó dokumentumnak (amelyek jegyzékét a rendelet tartalmazza). Az adóhatóság azonban megdöntheti ezt a vélelmet olyan bizonyíték alapján, amely arra utal, hogy nem az értékesítés helye szerinti tagállamból egy másik tagállamba történő áruszállítás történt.

A második esetben, amennyiben a vevő minősített adóalany, és az árut közvetlenül ő vagy a nevében eljárva egy harmadik fél szállította vagy adta fel, a javaslat értelmében úgy lehet tekinteni, hogy az árut a termékértékesítés helye szerinti tagállamból egy másik tagállamba szállították, amennyiben az eladó a birtokában van i. a vevő írásos nyilatkozatának, amely tartalmazza, hogy az árut a vevő vagy a nevében eljáró személy szállította, és feltünteti az áru érkezésének helye szerinti tagállamot (a vevő üzleti tevékenységére vonatkozó érzékeny információk bizalmas kezelése érdekében azonban a pontos rendeltetési helyet nem kell közzé tenni); és ii. a szállítást igazoló két, nem ellentmondó dokumentumnak (a rendeletben említett listán szereplők közül). Az eladó által adandó, az i. pontban említett nyilatkozatot legkésőbb az értékesítést követő hónap tizedik napjáig kell benyújtani. Ez az időtartam elegendő ahhoz, hogy a vevő eljuttassa az információkat, ugyanakkor nem haladja meg azt a határidőt, amelyen belül az eladónak ki kell a számlát bocsátania (a héairányelv 222. cikkében szereplő feltételeknek megfelelően az értékesítést követő hónap tizenötödik napján).

Azokban a helyzetekben, amelyekre e vélelmek nem terjednek ki, például azért, mert az érintett adóalanyok nem rendelkeznek minősített adóalany státusszal, továbbra is a jelenlegi szabályokat kell alkalmazni az Európai Unió Bírósága általi értelmezésnek megfelelően.

¹⁵ Zöld könyv a héa jövőjéről – Úton egy egyszerűbb, szilárdabb és hatékony héarendszer felé (COM(2010) 695); A „Zöld könyv a héa jövőjéről – Úton egy egyszerűbb, szilárdabb és hatékony héarendszer felé” című dokumentumhoz csatolt bizottsági szolgálati munkadokumentum (SEC(2010) 1455, 2010.12.1.).

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó egyes adómentességek tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre¹ és különösen annak 397. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Bizottság a héára vonatkozó cselekvési tervében² bejelentette, hogy javaslatot kíván előterjeszteni a tagállamok közötti, határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelemre vonatkozó végleges hozzáadottértékadó-rendszere (héarendszere) vonatkozóan. A Tanács a 2016. november 8-i következtetéseiben³ felkérte a Bizottságot, hogy még az említett javaslat előterjesztése előtt tegyen javaslatot a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó uniós héaszabályok tökéletesítésére, többek között a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adómentességek tekintetében.
- (2) A 2006/112/EK irányelv számos feltételt határoz meg arra vonatkozóan, hogy bizonyos Közösségen belüli ügyletek esetében mentességet lehessen biztosítani a héa alól. E feltételek egyike az, hogy az árut egyik tagállamból egy másikba kell szállítani vagy feladni.
- (3) A határokon átnyúló ügyletekkel kapcsolatos mentességek alkalmazására vonatkozóan azonban a tagállamok eltérő megközelítéseket alkalmaznak, ez pedig nehézségeket és jogbizonytalanságot okoz a vállalkozások számára. Ez ellentétes az Unión belüli kereskedelem fokozásának és az adóhatárok megszüntetésének céljával. Ezért fontos meghatározni és harmonizálni azokat a feltételeket, amelyek alapján a mentességek alkalmazhatók.
- (4) Mivel a határokon átnyúló héacsálás elsősorban a Közösségen belüli értékesítések adómentességével függ össze, meg kell határozni bizonyos körülményeket, amelyek fennállásakor az árukat úgy kell tekinteni, mint amelyeket az értékesítés helye szerinti tagállam területéről szállítanak vagy adnak fel.
- (5) Annak érdekében, hogy a vállalkozások számára gyakorlati megoldást, az adóhatóságok számára pedig megfelelő biztosítékot lehessen nyújtani, a 282/2011/EU

¹ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak egy, a héára vonatkozó cselekvési tervről. Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek (COM(2016) 148 final, 2016. április 7.).

³ A Tanács 2016. november 8-i következtetése a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó hatályos uniós héaszabályok tökéletesítéséről (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. november 9.).

végrehajtási rendeletben⁴ említett, minősített adóalanyokat érintő ügyletek tekintetében két megdönthető vélelem kerül bevezetésre.

(6) Figyelembe véve, hogy az e rendeletben foglalt rendelkezések a minősített adóalany tekintetében kapcsolódnak az (EU) [...] tanácsi irányelv⁵ által bevezetett módosításokhoz, e rendeletet a szóban forgó módosítások alkalmazásának időpontjától kell alkalmazni.

(7) A 282/2011/EU végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet VIII. fejezete a következő 2a. szakasszal egészül ki:

„2a. SZAKASZ

A Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adómentesség

(A 2006/112/EKG irányelv 138–142. cikke)

45a. cikk

1. A 2006/112/EK irányelv 138. cikkében megállapított adómentességek alkalmazása céljából a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén vélelmezni kell, hogy az árut az érintett tagállam területén kívül, de a Közösség területén belül található célállomásra feladták vagy elszállították:

- a) az eladó a 2006/112/EK irányelv 13a. cikke értelmében vett minősített adóalanynak minősül, és jelzi, hogy az árut ő vagy egy a nevében eljáró harmadik személy szállította vagy adta fel, és birtokában van a (3) bekezdésben felsorolt, a szállítást vagy a feladást megerősítő, legalább két nem ellentmondó bizonyítéknak;
- b) az árut megvásárló személy a 2006/112/EK irányelv 13a. cikke értelmében vett minősített adóalanynak minősül, az eladó pedig birtokában van az alábbiaknak:
 - i. az árut megvásárló személytől származó olyan írásbeli nyilatkozat, amely igazolja, hogy az árut ő vagy egy, a nevében eljáró harmadik személy szállította vagy adta fel, és amelyen szerepel az áru rendeltetési helye szerinti tagállam;
 - ii. a (3) bekezdésben felsoroltak közül két, a szállítást vagy a feladást megerősítő, egymásnak nem ellentmondó bizonyíték.

Az árut megvásárló személynek a b) pont i. alpontjában említett írásbeli nyilatkozatot legkésőbb az értékesítést követő hónap 10. napján kell benyújtania az eladónak.

⁴ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

⁵ A Tanács (EU) [...] irányelve [...] a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről (HL L [...]).

2. Az (1) bekezdés szerinti vélelmet az adóhatóság megdöntheti, amennyiben az eladó vagy az árut megvásárló személy részéről visszaélésre utaló jeleket tapasztal.
3. Az (1) bekezdés alkalmazásában a következőket lehet elfogadni a szállítás vagy feladás bizonyítékeként:
 - a) az árut megvásárló személy vagy a nevében eljáró személy által aláírt, az áruk rendeltetési hely szerinti tagállamban történő átvételét igazoló dokumentum;
 - b) az áruk szállítására vagy feladására vonatkozó dokumentumok, mint például az aláírt CMR-dokumentum vagy CMR-fuvarlevél, a fuvarlevél, a légi teherszállítási számla, az áru fuvarozója által kiállított számla, az áru szállítására vagy feladására vonatkozó biztosítási kötvény vagy az áru szállításának vagy feladásának kifizetését igazoló banki dokumentumok;
 - c) közigazgatási hatóság, például közjegyző által kiállított közirat, amely megerősíti az áruk rendeltetési hely szerinti tagállamba való megérkezését;
 - d) a rendeltetési hely szerinti tagállamban kiállított átvételi elismervény, amely igazolja az árunak az adott tagállamban való tárolását;
 - e) a rendeltetési hely szerinti tagállamban egy, az adott tagállamban működő szakmai szövetség, például egy kereskedelmi vagy ipari kamara által kiállított igazolás, amely megerősíti az áru rendeltetési helyét;
 - f) olyan, az eladó és az árut megvásárló személy közötti szerződés vagy megrendelés, amely feltünteti az áru rendeltetési helyét;
 - g) az ügyletben részt vevő felek közötti levelezés, amelyben fel van tüntetve az áru rendeltetési helye;
 - h) az árut megvásárló személy héabevallása, amely igazolja az áru Közösségen belüli beszerzését.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*